पश्यामि ।' इति देवीलक्षणापायस्य प्रसादनेन निवारणान्नियतफलपाप्तिः सूचिता ।

सावस्था फलयोगः स्थाद्यः समग्रफलोदयः ॥ ७३ ॥

यथा—रत्नावरुयां रत्नावलीलामश्चक्रवर्तित्वलक्षणफलान्तरलामस-हितः । एवमन्यत्र ।

> यथासंख्यमवस्थामिराभियोंगातुं पश्चभिः । पश्चधैवेतिवृत्तस्य भागाः स्युः, पश्च संघयः ॥ ७४ ॥

तस्रक्षणमाह---

अन्तरकार्थसंवन्धः संधिरेकान्वये सति ।

एकेन प्रयोजनेनान्वितानां कथांशानामवान्तरैकप्रयोजनसंवन्धः
संधिः।

तद्भेदानाह—

ग्रुखं प्रतिम्रखं गर्भो विमेशे उपसंहतिः ॥ ७५ ॥ इति पश्चास्य मेदाः स्युः क्रमाछक्षणग्रुच्यते ।

यथोहेशं लक्षणमाह—

यत्र बीजसम्रत्पत्तिनीनार्थरससंभवा ॥ ७६ ॥ श्रारम्भेण समायुक्ता तन्मुखं परिकीर्तितम् ।

यथा—रत्नावल्यां प्रथमेऽङ्के ।
फलप्रधानोपायस्य मुखसंधिनिवेशिनः ॥ ७७ ॥
लक्ष्यालक्ष्यं इवोद्भेदो यत्र प्रतिमुखं च तत् ।

ताभ्याम् । प्राप्तेः फलप्राप्तेः संभवः संभावना । संशय इति यावत् ॥ साव-स्थेति । समप्रस्थानेकफलस्य य उदयः सा फलयोगः फलगमो नामावस्था । अन्यत्र वीरचिरतादौ सीतालाभादिसहितो रावणवधादिः ॥ संधिमाह—यथासं-ख्यमिति । आभिरनन्तरोक्ताभिः ॥ अस्य संधेः । क्रमादुदेशकमात् ॥ अर्थो वस्तु, रसः शुक्षारादिः, तयोः संभवो व्यञ्जनं यत्र । लक्ष्यालक्ष्य इव किंचिल्लक्ष्य

^{1.} अन्तरेति । भन्दारमरन्देऽप्युक्तम्—'मुख्यप्रयोजनवशात्तथाङ्गानां समन्वये । अवान्तरार्थसंवन्यः संधिः संधानरूपतः ॥' इति ॥

१. 'च' क. २. 'विमर्ष' घ.